

BR

pr. pisać Radcy
Lazki. 10. 21

**Uchwała Nr .2024
Rady Miejskiej w Brwinowie
z dnia 22 października 2024 r.**

Uchwała Rady Miejskiej w Brwinowie
wpłynęła dn. 18.10.2024
nr. RM0006.13.2024

w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Brwinowie

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2024 poz. 935) Rada Miejska w Brwinowie uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Nie uwzględnia się skargi z dnia 5 września 2024 r. na uchwałę Nr LXVIII.778.2023 Rady Miejskiej w Brwinowie z dnia 28 września 2023 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Brwinów” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2023 poz. 11071);
2. Przekazuje się Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie skargę, o której mowa w ust. 1 wraz z aktami sprawy, wnosząc o jej oddalenie jako niezasadnej.

§ 2.

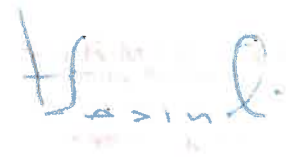
Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Brwinów.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

RADCA PRAWNY

Michał Folchóc

WA. 0166

Załącznik
do Uchwały Rady
Miejskiej w Brwinowie Nr
.....2024 r.
z dnia 22
października 2024 r.

Brwinów, dnia października 2024 r.

Do:
Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
Wydział IV
ul. J. Pankiewicza 4
00-696 Warszawa

Skarżący:
Zdzisław Ambroziak
zam.
ul. Marszałka J. Piłsudskiego 38
05-805 Otrębusy

Organ:
Gmina Brwinów
ul. Grodziska 12
05-840 Brwinów
reprezentowana przez
Burmistrza Gminy Brwinów
adres jw.

dotyczy sygn. akt IV DK/Wa 123/24.

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu i na rzecz Gminy Brwinów jako Burmistrz Gminy Brwinów (dokument potwierdzający umocowanie formalne załączam do niniejszego pisma), na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, dalej jako p.p.s.a.), przekazuję Wysokiemu Sądowi skargę Pana Zdzisława Ambroziaka z dnia 5 września 2024 r. - wniesioną za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie do Rady Miejskiej w Brwinowie na uchwałę Nr LXVIII.778.2023 Rady Miejskiej w Brwinowie z dnia 28 września 2023 r. w

sprawie przyjęcia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Brwinów” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2023 poz. 11071 z dnia 2023.10.05) wraz z aktami sprawy.

Odnosząc się do skargi wnoszącej o jej oddalenie przez Sąd jako niezasadnej, z powodów wskazanych poniżej w odpowiedzi na skargę.

Uzasadnienie

W skardze z dnia 5 września 2024 r. Skarżący zarzucił uchwale Nr LXVIII.778.2023 Rady Miejskiej w Brwinowie z dnia 28 września 2023 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Brwinów” istotne naruszenie prawa, mające polegać na obrazie przepisów art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków, polegające na tym, iż w § 6 w ust.1 uchwały wskazano, że „rozliczenia za dostarczenie wody i/lub odprowadzenie ścieków są prowadzone przez Przedsiębiorstwo z Odbiorcami usług na podstawie określonych w taryfach cen i stawek oraz ilości dostarczonej wody i/lub ilości odprowadzonych ścieków.”. W ocenie Skarżącego taka regulacja jest rażąco sprzeczna z postanowieniami art. 27 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, poprzez pomniejszenie ustawowego katalogu możliwości określenia ilości pobieranej wody i odprowadzanych ścieków o tzw. ryczałt (za pomocą którego to ryczałtu do tej pory Skarżący się rozlicza z ilości oddawanych do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej ścieków i za pomocą którego to ryczałtu pragnąłby wciąż się rozliczać). Skarżący podkreślił, iż skarżona uchwała normuje zasady określania ilości pobranej wody i odprowadzonych ścieków, podczas gdy ustawodawca precyzyjnie uregulował zasady obliczania ilości pobranej wody oraz odprowadzonych ścieków i odstępstwa od nich w art. 26 i art. 27 ustawy oraz w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

W ocenie Skarżącego Rada Gminy nie ma więc prawa powielać i modyfikować uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych. Dodatkowo w odniesieniu do odprowadzania ścieków, Rada Miejska zamieściła ust.5 pozbawiony treści normatywnej, albowiem odsyła on do umowy wymienionej w § 8 ust.1 regulaminu, gdzie nie ma mowy o żadnej umowie. W § 8 natomiast stwierdzono, że wodomierz na ujęciu własnym wody służy do prawidłowego określenia ilości ścieków, co zdaniem Skarżącego jest niegodne z prawdą, albowiem wodomierz służy do mierzenia ilości pobranej wody. W konsekwencji definicja, którą stworzyła Rada Miejska w Brwinowie, jest sprzeczna z definicją określoną w art.2 pkt 19 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków. W ocenie Skarżącego niedopuszczalna prawnie jest regulacja zawarta w uchwale, zgodnie z którą w przypadku odprowadzającego ścieki, który pobiera wodę z sieci i z ujęcia własnego, podstawą ustalenia ilości odprowadzanych ścieków jest suma wskazań wodomierza głównego i wodomierza dla pomiaru ilości wody pobieranej z własnego ujęcia. W przypadku braku zgody na

zainstalowanie wodomierza na własnym ujęciu wody, Rada Miejska grozi, w paragrafie 10 załącznika do uchwały, zamknięciem przyłącza do sieci kanalizacyjnej. Takie rozwiązanie Skarżący ocenia jako nie tylko pozbawione etyki i niepoprawne legislacyjnie ale i przekraczające upoważnienie ustawowe zawarte w art. 19 ust. 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków oraz jako godzące w § 6 Zasad Techniki Prawodawczej.

W konsekwencji stawianych zarzutów Skarżący domaga się stwierdzenia nieważności skarżonej uchwały Rady Miejskiej w Brwinowie w całości.

Uzasadniając wniosek Gminy Brwinów o oddalenie skargi i odnosząc się do stawianych przez Skarżącego zarzutów należy na wstępie zauważyć, że w 2022 i 2023 r. projekt finalnie uchwalonego przez Radę Miejską w Brwinowie – a skarżonego obecnie przez Skarżącego - regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Brwinów był przedmiotem trzykrotnej analizy pod kątem zgodności z prawem (legalności): dwukrotnie przez organ regulacyjny: Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie – Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (m.in. postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2023 r. znak WA.RZT.71.379B.2023 o pozytywnym zaopiniowaniu projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy) oraz raz przez Wojewodę Mazowieckiego. Uwzględniając m.in. proces poprzedzający przygotowanie i przyjęcie takiego regulaminu ustawodawca trafnie od skarżącego, wnoszącego skargę do sądu administracyjnego na uchwałę stanowiącą akt prawa miejscowego na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wymaga – jako warunku dopuszczalności takiej skargi, wykazania, że zaskarżona uchwała narusza interes prawny Skarżącego. W niniejszej sprawie – jak wynika z treści skargi - Skarżący naruszenia swojego interesu prawnego nawet nie spróbował wykazać. Zamiast tego wskazał jedynie, iż uchwała może rzutować potencjalnie na jego interes faktyczny, a to z uwagi na przyjęty sposób rozliczenia należności za odprowadzane ścieki w sytuacji gdy odbiorca usług posiada własne ujęcie wody. W ocenie Skarżącego, zgodny z ogólnie przyjętą w ustawie zasadą iż „zanieczyszczający płaci” przyjęty w uchwale sposób rozliczania za ścieki na podstawie wskazań zużytej wody (wskazań wodomierzy głównych zamontowanych na koszt przedsiębiorstwa wod. kan.) jest niezgodny z przepisami i nieetyczny i powinien ogólnie rzecz ujmując ustąpić wobec ochrony praw nabytych Skarżącego do rozliczania się ryczałtem bez względu na faktyczną ilość odprowadzanych do sieci ścieków (za którą to - już faktyczną - ilość ścieków przedsiębiorstwo wod. kan. i pośrednio pozostali odbiorcy płacą właścicielowi oczyszczalni ścieków).

W tym kontekście Gmina Brwinów pozwala sobie zauważyć, iż środek prawny określony w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, mimo że został zamieszczony w rozdziale 10, nie ma charakteru aktu nadzoru. W istocie służy on do ochrony prawnej (sądowej) jednostek przed bezprawnymi działaniami organów gminy (innych organów wykonujących zadania gminy), stanowiącymi ingerencję w sferę ich praw i wolności. Jak podkreśla NSA w wyroku z 24.08.2007

r., II OSK 1033/07, LEX nr 384677, skarga uregulowana w art. 101 ust. 1 u.s.g. jest przysługującym mieszkańcom gminy prawnym środkiem ochrony realnego, własnego interesu prawnego i realnych, własnych uprawnień przed rzeczywistym nielegalnym wkroczeniem w te interesy i uprawnienia organu gminy wydającego akt generalny z zakresu administracji publicznej. Nie jest to także rodzaj *actio popularis* (skargi powszechnej), środek ten bowiem wyraźnie nakierowany jest na ochronę praw podmiotowych. Nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego. Skargę na uchwałę (zarządzenie) organu gminy może wnieść zatem tylko ten, kto zgodnie z normą prawa materialnego ma interes prawny lub uprawnienie. Przez pojęcie interesu prawnego należy rozumieć interes zgodny z prawem i interes chroniony przez prawo. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tzn. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Interes prawny i uprawnienie powinny wynikać z przepisów prawa materialnego, te bowiem przepisy są źródłem uprawnień i interesów prawnych (wyrok NSA z 29.01.1992 r., I SA 1355/91, „Wspólnota” 1992/18, s. 17). W wyroku z 16.09.2008 r., SK 76/06, OTK-A 2008/7, poz. 121, Trybunał Konstytucyjny uznał, iż art. 101 ust. 1 u.s.g. rozumiany w ten sposób, że umożliwia zaskarżanie aktów administracyjnych jedynie tym, którzy wykażą się konkretnym, indywidualnym interesem prawnym wynikającym z konkretnej normy prawa materialnego, jest zgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 2 i 7 oraz 77 ust. 2 w zw. z art. 2 Konstytucji RP.

Zastosowanie w art. 101 u.s.g. konstrukcji interesu prawnego, znajdującego umocowanie w prawie materialnym, analogicznej do konstrukcji interesu prawnego przyjętego w art. 28 k.p.a., stwarza podstawę do sprecyzowania cech (właściwości) tego interesu na podstawie ustaleń poczynionych w doktrynie procesu administracyjnego. Oczywiście, przenoszenie tych cech na grunt art. 101 u.s.g. powinno odbywać się na zasadzie „odpowiedniości” ze względu na odmienną sytuację, z jaką mamy tutaj do czynienia. O ile w art. 28 k.p.a. chodzi o interes prawny, wyrażający się w bezpośrednim oddziaływaniu na sytuację prawną określonego podmiotu decyzji wydanej w wyniku prowadzonego postępowania, o tyle tutaj istotą rzeczy jest naruszenie istniejącego interesu prawnego (uprawnienia) w wyniku uchwały (zarządzenia) podjętej przez organ gminy.

Należy zatem przyjąć, że interes prawny (także interes Skarżącego w niniejszej sprawie) powinien być aktualny i realny, osobisty (własny, indywidualny) oraz dotyczyć bezpośrednio sfery prawnej określonego podmiotu. Naruszenie interesu prawnego podmiotu składającego skargę musi cechować się bezpośredniością, aktualnością i realnością. Uchwała, czy konkretne jej postanowienie, musi więc rzeczywiście naruszać istniejący w dacie podejmowania uchwały interes prawny skarżącego. Nie może to być interes tylko przewidywany w przyszłości ani też hipotetyczny. Naruszenie interesu konkretnej osoby ma polegać na stworzeniu realnego zagrożenia, istniejącego już w chwili wejścia w życie uchwały, a jeżeli nie zostanie zniwelowane na skutek wezwania do usunięcia naruszenia prawa, w dacie wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Naruszenie to nie może polegać na tym, że w przyszłości uchwała mogłaby

wywołać skutki bliżej nieokreślone, czyli stwarzać zagrożenie wystąpienia naruszenia w przyszłości. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie legitymacji skargowej na podstawie art. 101 u.s.g., powinien bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej skarżącego. Brak bezpośredniego wpływu uchwały (zarządzenia) na sferę prawną określonego podmiotu nie pozwala na przyznanie mu stosownej legitymacji. Pogląd taki akceptuje NSA w wyroku z 3.08.2007 r., II OSK 614/07, LEX nr 334317

Tymczasem jak już wskazano, w niniejszej sprawie Skarżący nie wskazuje na czym miałyby polegać konkretne (nie tylko hipotetyczne) naruszenie jego interesu prawnego. Podana przez niego okoliczność, że w efekcie przyjętego regulaminu będzie zmuszony do płacenia za oddawane do gminnej sieci kanalizacyjnej faktyczne ilości ścieków według wskazań wodomierza (tj. ilości zużytej przez siebie wody) zamiast – jak do tej pory – ryczałtu wynoszącego 3 metry sześciennie za osobę miesięcznie, ma charakter interesu faktycznego, nie zaś prawnego. I tylko hipotetycznie naruszać może interes Skarżącego. Skarżący pomija bowiem okoliczność, że w sytuacji gdy np. wyjeżdża na dłużej z domu i nie zużywa w ogóle wody i nie odprowadza ścieków, przyjęte w skarżonej uchwale rozwiązania są dla niego obiektywnie korzystniejsze aniżeli stosowany do tej pory ryczałt. Podobnie rzecz się ma w sytuacji gdy zużywać będzie mniej wody i odprowadzać mniej ścieków aniżeli owe 3 metry sześciennie miesięcznie na osobę. Zasada, iż „zanieczyszczający płaci” jest powszechnie przyjmowana i co do zasady niekwestionowana jako etyczne i zrozumiałe rozwiązanie.

Dodatkowo Gmina pragnie podkreślić, iż Skarżący nie ponosi żadnych kosztów związanych z przyjętym obecnie w skarżonej uchwale montowaniem wodomierzy głównych na ujęciu wody, bowiem wszelkie koszty z tym związane ponosi przedsiębiorstwo wod. kan. stosownie do art. 15 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Reasumując, w ocenie Gminy Brwinów w niniejszej sprawie brak jest wykazania i obiektywnego istnienia po stronie Skarżącego wymaganej w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym przesłanki „naruszenia uchwałą konkretnego interesu prawnego”. Okoliczność ta powinna skutkować oddaleniem wniesionej skargi przez Wysoki Sąd, o co też i Gmina Brwinów wnosi.

Odnosząc się natomiast z ostrożności procesowej do merytorycznie do treści stawianych zarzutów wypada wskazać, iż stosownie do art. 27 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ilość wody dostarczonej do nieruchomości ustala się na podstawie wskazania wodomierza głównego, a w przypadku jego braku - w oparciu o przeciętne normy zużycia wody. Jednocześnie ustawodawca upoważnił w ust. 2 ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, biorąc pod uwagę wyposażenie nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe. Dodatkowo

ustawodawca wprost wskazał, że ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych. Dopiero w razie braku urządzeń pomiarowych ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, jako równą ilości wody pobranej lub określonej w umowie.

Dodatkowo prawodawca realizując upoważnienie ustawowe w § 16 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2022 poz. 1074 ze zm.) wprost wskazał, iż należności za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków ustala się jako iloczyn cen i stawek opłat oraz odpowiadających im ilości świadczonych usług. Dopiero w sytuacji gdy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne świadczy **wyłącznie** usługę odprowadzania ścieków oraz brak jest urządzenia pomiarowego, ilość odprowadzonych ścieków ustala się w oparciu o przeciętne normy zużycia wody, a w przypadku braku odniesienia w tych normach - jako równą ilości ścieków określonej w umowie. I w niniejszej sprawie sytuacja faktyczna wyglądała w ten sposób, iż początkowo na terenie sołectwa Kanie i Otrębusy gm. Brwinów mieszkańcy – wobec braku gminnego wodociągu i sieci kanalizacji sanitarnej – posiadali własne ujęcia wody i bezodpływowe szamba. Obecnie, mimo wybudowania przez Gminę Brwinów na tym terenie sieci wod. kan., wielu mieszkańców (w tym i Skarżący) podłączyło się jedynie do sieci kanalizacji sanitarnej, a wobec braku opomiarowania ujęć własnych wody i nieprzyłączenia się do gminnej sieci wodociągowej, korzystało i korzysta wciąż z możliwości stosowania ryczałtowego rozliczenia za oddawane do sieci ścieki komunalne płacąc jedynie za 3 metry sześciennie ścieków za osobę miesięcznie.

Taki stan faktyczny sprawy sprawia jednak, że Skarżący pominął w swojej skardze – skupiając się na zasadach legislacji i walorach etycznych skarżonej uchwały - zasadniczy prawny aspekt sprawy. Otóż zgodnie z § 16 powołanego rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2022 poz. 1074 ze zm.) możliwość stosowania ryczałtowego rozliczania jest zastrzeżona wyłącznie do przypadków gdy przedsiębiorstwo wod. kan. prowadzi działalność na danym terenie wyłącznie w zakresie odbioru ścieków do kanalizacji sanitarnej. Obecnie z taką sytuacją na terenie sołectwa Kanie, w którym mieszka Skarżący, nie mamy do czynienia, bowiem Gmina Brwinów posiada zarówno sieć kanalizacji sanitarnej, jak i sieć wodociągową, prowadząc w tym zakresie – za pomocą powołanej spółki komunalnej – działalność w pełnym zakresie.

Reasumując, skarżona uchwała – przewidując rozliczenia z tytułu dostarczanych ścieków do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej wg. wskazań wodomierzy (ilości zużytej wody) zamontowanych na ujęcia własnych wody lub na przyłączach wodociągowych - nie tylko nie narusza przepisów powszechnie obowiązujących, ale wprowadza jednolite – sprawiedliwe i uczciwe – zasady rozliczania odbiorców usług przez przedsiębiorstwo wod. – kan. z tytułu ilości oddawanych do sieci kanalizacyjnej ścieków komunalnych.

Co zaś idzie o zarzuty dot. braku podstawy prawnej do przyjęcia kwestionowanych przez Skarżącego regulacji, wypada wyjaśnić, iż stosownie art. 19 ust. 5 pkt. 3) ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa m.in. prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym m.in. sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach. Takim sposobem rozliczenia należności za odbierane ścieki jest ustalenie zawarte w § 6 ust. 5 w zw. z § 8 ust. 1 obowiązującego na terenie Gminy Brwinów od dnia 20 października 2023 r. Regulaminu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Brwinów, przyjętego uchwałą nr LXVIII.778.2023 Rady Miejskiej w Brwinowie z dnia 28 września 2023 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 5.10.2023 r. poz. 11071), zgodnie z którym przyjętym sposobem rozliczenia przez - działającą na terenie Gminy Brwinów Spółkę BPWIK - ilości odprowadzonych z nieruchomości ścieków, w przypadku korzystania z ujęcia własnego wody, jest korzystanie z urządzeń pomiarowych, zainstalowanych na ujęciach własnych klientów na koszt Spółki. Reasumując, wbrew stanowisku Skarżącego Rada Miejska podejmując w/w uchwałę zrealizowała upoważnienie ustawowe, pozostając w ramach tego upoważnienia i uwzględniając postanowienia § 16 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2022 poz. 1074 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz treść obowiązujących przepisów wnoszę o oddalenie przez Wysoki Sąd wniesionej skargi w całości jako oczywiście niezasadnej, a przede wszystkim jako wniesionej przez Skarżącego, który nie ku temu ma interesu prawnego w rozumieniu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym.

BURMISTRZ
Gminy Brwinów
Arkadiusz Kosiński
Arkadiusz Kosiński

Załączniki:

- uchwała Rady Miejskiej w Brwinowie Nr LXVIII.778.2023 Rady Miejskiej w Brwinowie z dnia 28 września 2023 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Brwinów” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2023 poz. 11071 z dnia 2023.10.05) wraz z aktami sprawy;
- skarga Z. Ambroziaka z dnia 5 września 2024 r.;
- zaświadczenie o wyborze Arkadiusza Kosińskiego na stanowisko Burmistrza Gminy Brwinów;
- odpis odpowiedzi na skargę wraz z załącznikami.

RADCA PRAWNY
Michał Holcok
WA 6456